

Taj Mahal

Jan Kalousek

Prochází se zahradou krásnější než Eden,
cypřišovým hájem pod bleděmodrým nebem,
tápá tmou.

Kolem hejno drozdů pestřejších než duha.
Brokátový kaftan, perly, zlatá stuha
voní tmou.

Paví oka lítaj bazarem jak šípy.
Nikdo ale nechce dívku osloviti,
překrásnou.

Ten, co voní tmou, ho srdce v krku dusí,
prodírá se davem, jak vzduchem hejno husí,
za spásou.

Mátou je tvůj smích, ve stínu akátů.

Taj Mahal, Taj Mahal
chtěl bych ti postavit jednou.

Pět let uplynulo jako říční proud.
Zavolat jí nechal, aby s ním šla plout
nirvánou.

Opilí ze sebe, horká rosa tělem proudí
a bohyně touhy o kousíček loudí
před bránou.

Vínem z rubínů, skrápí její klín.

Taj Mahal, Taj Mahal
chtěl bych ti postavit jednou.

Višnu pro ní poslal Kálí a Šívu,
aby z ní sejmuli zemskou tíhu
mámivou.

V jantarovym dešti zkamenělej čas,
probdělou nocí šeptá známý hlas:
"pojď za mnou."

Mátou je tvůj smích, ve stínu akátů.

Taj Mahal, Taj Mahal
chtěl bych ti postavit jednou.

Taj Mahal, Taj Mahal.